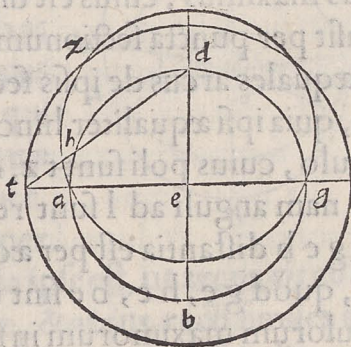

ra per ipsum transit. Ad huius igitur rei exemplum, poli omnium circularum declinantium à recto inuenientur in plano.

Circuli notæ declinationis à recto, diuisione in sphæra habita: in plano quoque haberi poterit. Tribus modis probatur, quod dicitur, quia uel per lineas rectas, uel per æquidistantes, uel circulos maximos. Per lineas rectas hoc modo. Sit circulus in plano a b g d circa centrum t: et decliuis circulus secet eum in a, et g punctis oppositis per diametrum; quæ diameter sit a t g: sitq; arcus ad, quem refecat in sphæra de recto circulus transiens per polos cum prima sectione decliuis circuli, quæ incipit ab a. Si igitur linea recta per centrum, et per d transeat, loco circuli transeuntis per polos, et punctum d, cuius est linea b h t d e: fiet a e loco primæ sectionis

nis